

SBRATĚNĚ?

ÁĚtvrtek, 25 bĚmĚzen 2021

LeĚeli v posteli a upĚ-jeli vĚ-no. Ve vzduchu visel pĚ-slib sexu. Pohladil jejĚ- napjatĚ tĚlo. ZachvĚla se. ZasmĚil se. PskleniĚku na noĚnĚ- stolek. Zrak mu padl na zavĚracĚ- nĚĚ, kterĚ leĚel na zemi u postele. NatĚhl se, aby ho zvedl. "je? JĚ jsem tady," zeptala se a z hlasu jĚ- ĚĚelo zklamĚnĚ. OĚekĚvala nĚco jinĚho. "TakovĚ malĚ kudliĚka," uchecc a otevĚel noĚĚ-k. PĚejel prstem po ostĚ- noĚĚe. LesklĚ ocel se mu zaĚ-zla do kĚĚe. Z ranky vytryskla kapka PĚekvapenĚ se na prst zadĚ-val.

"Nikdy jsem neĚekla, Ěe je tupĚ½," poznamenala Ěena.

"SbratĚ-me se," Ěekl on a provokativnĚ nastrĚil nĚĚ pĚed jejĚ- oĚi.

"BlĚzne," Ěekla jen a usmĚila se.

UpĚenĚ se jĚ- zadĚ-val do oĚĚ-.

CĚtila ĚĚr. ĚĚdost. Tajemno. Vzala nĚĚnĚ jeho ruku a olĚ-zla jeho krev.

"To nestaĚĚ-," zavrtĚl hlavou.

"Chci, abychom se sbratĚili po indiĚnsku. Tvoje krev se smĚ-sĚ- s mou krvĚ-. Ty budeĚ jĚ, a jĚ budu ty."

Lekla se. To je pĚece blĚzen, snad by mĚ nechtĚl Ěezat?

"Nebude to bolet, a kdyby pĚece, milujeĚ mĚ, snad dost na to, abys to kvĚli mnĚ udĚlala?"

Chce moji krev jako dĚkaz mĚ lĚisky? To bych snad mohla vydrĚet. Miluju ho nade vĚje, udĚlĚm pro nĚj vĚjechno.

"DobĚ. Vem si moji krev. DĚm ti, co jen budeĚ chtĚ-t."

"Co budu chtĚ-t?"

"Ano, vĚdyĚ vĚĚ, Ěe tĚ miluju."

"DobrĚ tedy."

Vzal ji za ruku a lehce pĚejel ostĚ-m bĚĚ-Ěko prstu. Zabolelo to vĚ-c, neĚĚ Ěekala. Sykla a ucukla rukou zpĚt.

Krev odkapĚvala do ĚerstvĚ povleĚenĚch peĚin. NepĚjde to vyprat, jestli to zaschne, napadlo ji. Chytil jejĚ- ruku a pĚiloĚil jeho poĚezanĚ ukazovĚĚek na jejĚ-.

"Tak, a nynĚ- jsi mi dala svou krev a jĚ tobĚ tu moji. Jsi mĚ sestra a jĚ tvĚ bratr."

V oči se mu zabíjalo.

Dost ušlechtilého toho divadla, pomyslela si. Je to jako pátá na světě. Udělala to, co přivodila záměření.

"Pomiluj mne," přikřivila mu a dlouze ho políbila.

Ucukl. Odtáhl se od ní.

"Nemůžu. Sbratili jsme se. Jsem tvůj bratr a ty moje sestra. Byl by to incest."

"Tak by to byl incest. No a co? Chci tě."

"Jsi zvrhlá."

"Jsem, když to tak říkáš. Tebe se chci milovat."

"Ne, je to ne. Líbíš se mi tvůj postoj. Líbíš se mi tvá zvrhlost," zachraptěl.

Pohled

mu potměšilý a dech se mu zrazně zrychlil. "Ale je to málo zvrhlé. Chci víc. Chci divoké - dŕkavé tvé lásky."

"Udělej pro tebe všechno," zažádala omlámená. Natáhl pátou sebe ruku a ukázal, jak jí páté hrdlo.

"Všechno? Skutečně všechno?"

"Ano," pátá ano téměř, jak se odpovídá páté svatební obřadu.

Hlas jí zazněl cize

a chraptivě, ale ona v tom ano viděla veškerou odevzdání, všechnu oddanost a lásku.

"Dobrě, chci tě. Chci tvou krev. Chci tvé všechno," vydechl a zvrátil ji do lásky.

"Ušlechtilá jsem ti páté dala svou krev. To snad stačílo."

"Ne, nestačílo. To byla jen kapka."

Bleskla pohledem po stopách na páté. Těch kapek tam bylo několik, ne jen jedna. Ale ona za to páté stojí. Koupí si pak novou a hezčí povlečení.

"Ano, lásko. Jsem jen tvoje. Vezmi si všechno, co chceš."

Když odcházela, vzala si, že na noční-m stolku stála ležící- ten nář. Vrátil se, otámel ho o polštář a zamyšlen ho zastrčil do kapsy.

Podval se do postele. Ležela tam. Vypadala krásně, pomilovaná, rozčuchaná, jako by spala.

Á koda jen, že to povlečen- bylo od krve.

Vzpomínal si na to, jak ho spolu kupovali. Už tenkrát jí- á-kal, že má vzít to hnědoervené.

Vážněna její- krev by na něm nebyla věc vidět. I když, takhle to vypadá jako batika.

Měla tolik krve a vážněnu mu ji dala!

Věď, proč ji miluje.

VODOMŠRKA